

Robert: Om vi talar om Breed Warden (på svenska ungefär rasföreståndare, på tyska heter det Zuchtwart), kan du förklara vilken roll denna har och hur det började?

Anton: Rollen som en Breed Warden är, som jag ser det, en av nyckelrollerna inom ADRKs raskontrollsystem. Breed Warden skall inspektera kenneln. Breed Warden skall inspektera kenneln när den etableras. Han/hon ska inspektera valparna, modern och kenneln inom en vecka när de är födda och sedan igen sista veckan innan valparna levereras. Alla dessa inspektioner rapporteras till ADRKs databas vilket betyder att det har en betydande roll inom ADRKs systemkontroll för rasen.

Robert: Och när man gör dessa inspektioner, vilka är era huvudsakliga fokus som ni tittar på?

Anton: Ja, först och främst är det att allt sker inom ramen för tysk lagstiftning, samt enligt ADRKs reglemente. Så som - finns det tillräckligt med utrymme i kenneln, tillräckligt utrymme för tiken, samt för tiken med valpar? Är lokalerna korrekta och lämpliga för avel? Är det varmt nog? Är det rent nog?

Är det tillräckligt med ljus etc., generella omständigheter med andra ord. Efter det inspekterar han/hon mamman. Är hon frisk? Har hon mjölk? Är hon stressad? Är hon vaccinerad?

Därefter inspekterar han/hon valparna. Är valparna friska? Har de några fel så som vita fläckar, långhåriga, är de extremt nervösa, vilket naturligtvis är svårt att utvärdera när de är en vecka gamla och fortfarande inte så lätt alla gånger när de är uppåt åtta veckor, men detta är del av det fundamentala som är viktigt för ADRK.

Robert: Och hur uppfattas det här av medlemmarna? Ser de Breed Warden som en väldigt hjälpsam person eller ser de honom/henne som ett hot mot deras avel?

Anton: Ja först och främst vill jag säga med säkerhet att en Breed Warden inte ses som ett hot. Jag skulle vilja säga att ja, mestadels ses det som en hjälp, men än mer så som en kvalitetssäkring från ADRK. Man måste som uppfödare inom ADRK genomgå dessa dubbla inspektioner av varje valpkull.

Robert: Och ni gör även DNAtester, stämmer det?

Anton: Självklart. Jag får ofta frågor om ADRKs system och som vi alla vet så om vi bara räknar antalet valpar som föds inom ADRK, jämfört med andra länder, så framgår det att ADRK har ett relativt lågt antal valpar födda. Jag vill inte nämna några särskilda länder, men jag är ganska säker på att vi har mycket färre antal valpar födda per år än t.ex. Italien. Jag är även ganska säker på att vi har betydligt färre födda valpar per år än vissa andra länder också. Trots detta producerar ADRK en dominerande god kvalitet. Varför är det så? För att vi har sådan omfattande kontroll av våra hundar som används i avel? Det betyder att har kontroll, som den enda klubben i världen av ADRK stamtavlor. Vi har kontroll, full kontroll, genom våra avelskriterier av de hundar som används i avel. Vi kontrollerar våra hundar ingående. Det betyder att alla våra hundar måste ha ett DNAtest, måste ha genomgått ett BHprov, måste ha en ZTP. De flesta av hundarna har dessutom en arbetstitel så som en IPO I - III. Många hundar har dessutom andra arbetstitlar i form av spår etc. Och självklart måste alla ha genomgått röntgen både för armbågar och höftleder, och dessa resultat måste vara inom normen för acceptabelt för ADRK.

Robert: I de Skandinaviska länder har vi mycket annorlunda system för att testa det mentala hos hundarna, vi inkluderar inget bitarbete i det vi utvärderar. Ser du det här som, vad ska säga, är det alltid bra för rasen att alla rottweilers som ska avlas på måste göra bitarbete, eller är det mer en tradition ni har av tävlande med arbetande hundar i Tyskland?

Anton: Säg så här, den här frågan är inte så lätt att svara på och det här har mycket att göra med min personliga syn att göra, det har mycket att göra med min personliga erfarenhet och det har mycket att göra med min praktiska erfarenhet. Min personliga syn är att det inte är helt nödvändigt att utvärdera en hunds karaktär genom att göra bitarbete. Faktiskt så ser jag det omvänt. Det finns en mängd andra egenskaper som kan och borde utvärderas. Om man talar om arbetsförmåga t.ex. så är bitarbete en del, lydighet och naturlig drive och naturlig vilja att leka andra aspekter. Men mest av allt att hunden har självförtroende är för mig en mycket viktig egenskap hos en sann Rottweiler och om man lägger ihop allt detta så kan man inte reducera det till bara bitarbete. Det vore som att utvärdera skönheten hos en blomma beroende på dess höjd. Det gör man ju inte, eller hur? Man vill se helheten. Och jag skulle vilja tillägga att det finns mer än en metod att utvärdera en god karaktär hos en hund och en Rottweiler. Oavsett hur man gör det så handlar det om helheten, och för mig personligen har det mycket att göra med tolerans, att vi är öppna för att få det bästa resultatet för att göra det bästa för vår ras.

Robert: Och om vi ser till kulturella skillnader här i Skandinavien så är trenden att vi ska ha rottweilers som är litet ”övervänliga”, men förstå mig rätt. Är det, som du ser det, ett problem med rasen generellt om man tar en hund som man aldrig träffat och den hoppar upp på dig och slickar dig i ansiktet, en total främling? Är det något vi behöver fokusera på för vår ras? Jag menar inte att den ska bita främlingar men det är balansen som jag ha eftersträvat.

Anton: Tack för att du frågar mig det. Jag skulle vilka svara dig ur olika perspektiv. Först och främst så finns det inte utrymme för osäkra och aggressiva hundar i vårt samhälle av idag. Detsamma gäller över hela världen, det är oacceptabelt och har inget att göra med vilken ras det är. En hund ska uppvisa normalt socialt beteende. Okej. Och om jag jämför detta till hur det var förr i tiden när vi hade fler polishundar och militärhundar så fanns det ett behov av att hundarna hade en viss attityd. Men dessa dagar finns det ett uttalat behov, och det här har att göra med rasen självt men också , och för mig mestadels, att göra med hur hur vi tar hand om våra unga hundar, att dessa blir socialt kompetenta.

Men det betyder också att det endast är en fråga om kontroll. Ägarna skall inte tillåta hunden att direkt hoppa upp på främlingar och slicka på dem för det finns de som tycker det är obehagligt. Det här är en fråga om att vara hövlig. Det har inget med karaktären hos hunden att göra. Jag förväntar mig en väldigt bra socialt kompetent och självsäker rottweiler att vara öppen, vara vänlig men också kontrollerad. Det kanske svarar på din fråga.

—sid 31—

Robert: Du sa att från de inspektioner ni gör så sparar ni resultatet i den databas som heter Dogbase. Jag tror det är fem olika områden som ni utvärderar med poäng i Dogbase när ni avlar. Kan du berätta litet om hur det systemet fungerar?

Anton: Det vi har är ett uppskattat värde. Vi har dessa uppskattade värden av hundarna som individer. Dessa värden är på benstomme och en del andra kriterier. De olika parametrarna ger ett genomsnitt som man kan förvänta sig när man avlar.

För att ta ett exempel: Om du tar en stamtavla med 12 hundar, sex på fädernesidan och sex på modernet och alla är helt fria på höfter (HD). Det ger en förväntad HD-fri hund. Om vi nu gör tvärt om, samtliga 12 hundar har anmälning på höfterna ger att den genetiska förväntningen av valpar födda med HD-problem blir mycket hög. I databasen betyder det allt som är över 100 kommer att öka och allt under 100 kommer att minska. T.ex.; För HD måste du ha ett väldigt lågt värde/nummer för du vill ha en minskning av HD-problem, medan för benmassa vill du ha ett väldigt högt värde/nummer för du vill öka benmassan. Dessa individuella värden för en hund innehåller även syskon, syskonbarn etc, förutom de som syns direkt i stamtavlan, utan samtliga hundar som den tilltänkta avelshunden är besläktad med.

Det är ett ganska komplicerat värde/nummer att räkna fram men vi har haft mycket god framgång när vi använt detta som en rekommendation inom vår ras. Men det finns en sak att nämna, det är inte alltid så enkelt som att bara räkna på dessa värden. Om två professorer får ett barn så är det inte nödvändigtvis så att barnet också blir professor. Det betyder bara att det finns en naturlig disposition och att hunden har förutsättningarna att bli som hoppas. Man måste dessutom ha sunt förnuft och dessutom litet tur.

Robert: Så för de som är nybörjare inom avel och som kanske vill ta sin första kull, har du något råd för vad de bör fokusera på att börja med när det gäller kunskap eller saker de bör tänka på innan de avlar?

Anton: Ja först och främst om man vill bli uppfödare så är det mycket bra om man förbereder sig så väl som möjligt och förbereder sitt hem så bra som möjligt. Att förbereda sig så bra som möjligt betyder att man försöker samla på sig så mycket kunskap som möjligt om rasen men även kunskaper om det teoretiska i avelsarbetet och det praktiska i att avla. Försök att planera kullen till rätt del av året, att du har tid att ta hand om tiken och valparna. Innan du ens tänker dig att börja avla bör du veta att du kan ta ansvaret för tiken och valparna. Jag skulle vilja säga att detta är det generella. Det finns många fler detaljer men försök att fokusera på det huvudsakliga. Försök att sätta upp dina egna avelsmål. Vad är viktigt för dig? Är det hälsa? Är det karaktär? Är det utställning? Är det arbete? Är det en kombination? Vad är ditt mål? Och oavsett vad du gör så ska du vara se fram mot att göra det, inte ständigt ifrågasätta det.

—sid 32—

Robert: När vi ser karaktären hos hundar när vi testar dem i Tyskland så fokuserar ni mer på belastbarheten vid IPOslag när ni utför test, varför är det så viktigt hos en hund?

Anton: Belastbarheten ger en indikation av hundens självförtroende. Ju hårdare en hund står emot/klarar av att utsättas för belastning under stockslog, ju hårdare hunden är, ju mer självförtroende behöver den ha, och desto bättre nerver behöver den ha. Ju bättre nerver en hund har desto bättre klarar hunden av vardagligt liv. Det är en nödvändighet för alla raser att ha bra nerver, att inte bita av rädsla och oro, inte vara nervös för minsta lilla. Så grundtanken är att han en hund med gott självförtroende och välbalanserat temperament/karaktär.

Robert: När vi talar om valpar och regelverk ni har ett något annorlunda system i Tyskland. I vissa delar av Tyskland måste man ha vissa kvalifikationer för att äga en Rottweiler, kan du berätta hur det fungerar?

Anton: Det här har med tyska lagar att göra. Dessa varierar mellan olika delar av Tyskland och är därmed fristående från ADRK. I vissa delar måste man genomgå ett socialt test med sin hund vilket genomförs och utvärderas av en statligt utsedd expert för just detta.

Personerna som utvärderar och genomför dessa tester av hundar är synnerligen välkvalificerade. Jag är en sådan expert i Tyskland verksam, i min hemstat Bayern. Vi är ca 30 st sådana experter på en population om ca 13 miljoner invånare. Jämfört med mina tidigare examineringar då jag blev FCI utställningsdomare, FCI brukshundsdomare, ADRK Rottweilerspecialistdomare så är det ojämförbart det tuffaste proven jag genomgått inom hunderiet. Trots min synnerligen gedigna bakgrund var det ett mycket krävande att klara detta test, vilket borgar för mycket hög kvalitet hos de som granskar varje individuell hund och ägare/ägarfamilj. Utvärderingen av hund och ägarfamilj sker i hemmet samt på offentliga platser och samtliga personer i hushållet som handhar hunden måste närvara, samt uppvisa att de kan hantera hunden i en mängd varierande situationer. Om hunden byter ägare måste samma process normalt sett genomgå av de nya ägarna.

Robert: Upplever du att rottweilern som ras får mycket uppmärksamhet i media och ibland blir illa beskydd för olika saker, eller är rottweilern sedd som en bra hund i Tyskland?

Anton: Jag tror inte Tyskland skiljer sig så mycket från resten av världen i detta. Rottweilern och en del andra raser fick tidigare dålig publicitet, väldigt dålig. Under alldeles för lång tid hade många olämpliga personer rottweilers. För mig och andra som genomför utvärderingen visar det sig aldrig vara ett problem med rasen som sådan, utan alltid som problem med ägarna. Men vi kan inte förneka att ett av våra huvudfokus är att våra rottweilers ska framstå på ett bra sätt i samhället. ADRK har jobbat mycket för att åstadkomma denna förändring. Bland annat ökade vi den sociala delen i våra ZTP (avelstest) samt BHprov. Att påvisa rottweilerns mycket goda kapacitet som räddningshund var ett annat.

Robert: Om du ser till hälsan hos rottweilern, när man ser den litet tyngre och ibland extrema rottweilern, är det en ohälsosam trend eller ser du det som en risk för rasen? Vilken anser du vara den största hälsorisen för rottweilern i framtiden, ur ditt nuvarande perspektiv?

Anton: Ja tvärt emot aktiemarknaden, så ser jag inte detta i trender. Avel innefattar mer än så, mycket mer. Att vara konsekvent, följa standarden. De som skapade standarden hade väldigt goda anledningar till varför de beskrev hundarna och speciellt rottweilers som den skall vara. Det skall vara en balanserad hund. Höjden är inskriven i standarden. Vikten är inskriven i standarden. Allt står där och vi ska vara väldigt försiktiga att ändra delar av standarden genom att avla fram extrema varianter bara för att tillgodose en viss trend. För min del anser jag att vi ska hålla oss till standarden, som t.ex. längden mellan nosen och skallen skall vara 1:1,5. Så har det varit i årtionden och jag ser ingen anledning att ändra detta och jag har ingen förståelse för om detta anses vara ett problem. De som avlar skall hålla sig till standarden, som fortfarande är gällande och den odiskutabla vägledningen för vår ras.

Robert: Om vi tittar till antalet födda valpar per år, du sa att Tyskland har så låga siffror som 1 500, stämmer det?

Anton: Något sådant, ja.

Hur många av dessa hundar blir arbetande hundar, som deltar i sport och/eller är aktiva på något sätt?

Anton: Jag uppskattar att det inte är mer än 10% som hamnar i arbetande hem. Du förstår, för att genomföra en IPO så krävs inte bara en mängd tålamod du måste dessutom ha massor av tid och det är inte alltid så lätt. I vårt moderna samhälle har människor en mängd av olika intressen. De är inte villiga att träna två eller tre gånger per vecka för att uppnå en IPO inom en tvåårsperiod. Det kräver en massa tid och en massa tålamod.

Robert: Om man tittar på hälsofrågan i Skandinavien så fokuserar vi en hel del på ögonlysning och andra sjukdomar. Det är ganska unikt för Norge, Sverige och Finland att fokusera på det. I Tyskland tror jag inte att ni alls kräver detta och inga andra länder i Europa kräver det heller. Har ni inom ADRK diskuterat detta? Vad anser du i frågan om ögon på rottweiler?

Anton: Här har vi återigen en intressant fråga. Om man ser på Skandinavien som helhet så finns det en sak som klart märks. Skandinavien har ett väldigt speciellt sätt att göra saker på och det är värdefullt för oss alla att se till deras resultat. Jag ser inte för tillfället ett behov att prioritera ögon, eller hjärta, men om vi kan se att utfallet i Skandinavien visar att det kan tillföra rasen något, så kommer vi säkerligen att utvärdera detta i vårt avelsprogram.

Robert: Finns det något som du ser jag inte har gått i på som kan vara värt att nämnas som kan vara intressant för läsarna?

Anton: Självklart. Det finns så många intressanta ämnen som vi inte kan gå in på just nu. Det tar mer än en vecka eller månad att svara på allt. Huvudsaken för rottweiler som ras är att vi älskar den. Om utgår från vår kärlek till rasen så gör vi rätt beslut.

Robert: Jag tror det var ett bra avslut.

Anton: Tack så mycket.

Robert: Tack till dig Anton för att du tog dig tid för våra frågor.